

Versioon 7.0

Jaak Känd

Toimetanud Hannele Känd
Illustreerinud Tiiu Lehist
Kaaned kujundanud Jaan Lehist
Küljendanud ja kujundanud Vallo Hallik

© Kõik õigused kaitstud

Teose sisu eest vastutab autor

ISBN: 978-9916-754-94-8

Pärnu 2026

Trükk: **Arial Bold**
P R I N T

Kirjastus Hea Tegu
www.fil.ee

luuletused 2020-2026

ELUJANU

ma tõusen vara enne viit
pea täis on viirastusi hulle
vean paberile kriksadulle

ja enne ma ei lahku siit
kui valmib unelevaid lulle
ning ajju jäänud ainult nulle

on ärkamise koloriit

eks hiljem loobin pliiditulle
kui pilpaid käsikirjarulle
kus puudub vaimu hõbeniit

ei kulda ega karakulle
päev lõhkab loodud seebimulle
kui kriitilisim dünamiit

(27. aprillil / 2. mail 2020)

kärtsu märtsi värss 2

joon hommikukohvi
see lõhnab
täna pajukasside järgi
näen naabrite Sohvit
hirmkõhna
jätmas jälgi peenrale märgi

söön maksapasteeti
too maitseb
üsna tihasepeki moodi
kaen oksal esteeti
kes kaitseb
sitsist kevadkleitide moodi

on sügise salvest
paar kreeki
jäänud alustassile mossi
vaim väsinud talvest
hing leegib
täna märtsituultega krossi

(2. märtsil 2021)

igal õhtul ma
suren ja sünnin uuesti
kui naine ütleb:
võta oma rohud ära

(8. oktoobril 2021)

Nukker nokturn

Mees istub köögis. Kell on kolm. On äratus.
Ta kubemes on kurblik paaž, eesnäärmepõletik.
Ja taevakarussell on tähesäratu,
vaid kumab saabli kamuflaaž – kuu, kõver jõledik.

Mees kondab nägu plass. Tass aurab, kohv on kuum.
Kuu veritseb kui bolševik, kuul keda tabanud.
Näol valulik grimass ta istub. Aeg ja ruum
siin seiskunud. Karm olevik on jalust rabanud.

(17. oktoobril 2021)

tuul ulub õues
majas kriuksuvad ukсед
on hingedeae

(4. novembril 2022)

Tähetund

Millest küll unistab väikene mees?
Mis tal on peidus seal peakolu sees?
Mõtleb ta kosmosest, autorallist,
karatetrennist, pingpongipallist?

Eile, kui lugesin luulet pargis,
äkitselt seisatas jalad hargis
otse Samoilovi pingi ees
umbes kaheksa-aastane mees.

Ületas hirmu ja lavakrambi,
punetas näost, kuid luuletas jambi;
hingeldas mikrisse: „Mine m---i!”
Jooksu pani, sest sai tähetunni.

(13. juunil 2022)

tanka dokumenteeritusest

mu sõrmejäljed
ja südametunnistus
kuuluvad eilsest
politseiametile
vaid uus ID-kaart pihus

(8. jaanuaril 2023)

Laul kindlast tagalast

Abielumehel vaja kindlat tagalat:
luksusrestorani või siis lõbumagalat,
kord väikelastesõime või bensiinitanklat,
ehk vahel teatrilava või ka kindlusvanglat.

Kuid kindlasti seal olema peab armas naine,
kes kõike valdab-haldab nagu majordoomus;
sest liiga meeleheitlik mehe inimloomus
ja tihti matab teda elumerelaine.

Seal tagalas ta leiab jälle hingerahu,
teeb keegi pai ja silub sirgu juukselahu.
Saab haavu lakkuda ja kallist kaissu võtta,
et hiljem puhanuna minna ristsõtta.

(24. mail 2023)

küllap see looduses nõnda on seatud
ühed on silmitud, teised on veatud
osad on hulljulged, osad on peatud
keegi on tundmatu, keegi on teatud

küllap see kõiksuses nõnda on loodud
kuskil on peied ja kuskil on joodud
midagi viidud ja midagi toodud
mõned on aujärjel, mõned on poodud

küllap mu värsidki – riimita, reatud –
mõnikord lorinad, mõnikord eatud
kusagilt marsivad mõtete roodud
muusadelt laenatud, põhjani joodud

(23. juunil 2023)